

[Finansministeren.]

de var positivt indstillet over for at overtage opgaver også inden for det direkte skattesystems område.

Spørgsmål, der i øvrigt er rejst, egner sig vel mest til en udvalgsbehandling, men jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger, fordi jeg tror, det tidspunkt nærmer sig, hvor vi ikke mindst igennem denne reform og denne rationaliseringsproces kommer nærmere til en effektiv ligning i almindelighed her i landet.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre mange bemærkninger. Om de problemer, der er rejst vedrørende personalets trivsel og arbejdsklimaet, kan jeg sige, at jeg er rede til at drøfte disse spørgsmål under den kommende udvalgsbehandling, ligesom jeg naturligvis er rede til at drøfte spørgsmålet om kreditperioden. Den må ses i sammenhæng med momsens, og jeg skal ikke skjule, at udgangspunktet for det arbejde, der her er ved at blive afsluttet, var, at importørerne ikke fik den momskredit, som andre erhverv havde. Jeg kan huske, vi sad i folketingsudvalget i 1967 og var stærkt optaget af: hvordan kan vi sidestille importørerne med f.eks. den indenlandske producent med hensyn til kreditordninger? Det kunne vi ikke, og derfor fik vi to forskellige momssatser, en lavere moms på importen.

Jeg ser meget vel, at ét er, at man nu har fundet frem til et system, hvorved man kan magte kreditten, noget helt andet er, hvor lang den skal være. Men her må vi også se på, hvad der er praktisk i forbindelse med momsterminerne, for at skærpe kreditten i forhold til forslaget vil alt andet lige kun fordyre importen, og da størstedelen af vores import indgår i vores produktion, vil det altså have omkostningsmæssige virkninger og prismæssige følger, som vi ikke er interesseret i.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne endnu en gang sige tak for den venlige behandling, lovforslaget har fået her ved den første førstebehandling, og erklære mig villig til under udvalgsbehandlingen at drøfte, hvad der måtte opstå af problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af benzinhandelens forhold [af Sigsgaard og Kjær Rasmussen].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XL) findes i tillæg A. sp. 3195, fremsættelsen i tidenden sp. 4256).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg er helt opmærksom på, at landets forsyning med benzin er et stort og vigtigt spørgsmål. Der er her tale om en vare af stor betydning i forbruget og samtidig en vare, hvortil der knytter sig betydelige valutariske interesser. Det er derfor forståeligt, at den måde, hvorpå landet forsynes med benzin, fra tid til anden dukker op i den offentlige debat. Interessen for spørgsmålet stimuleres selvfølgelig også, fordi der er tale om et område, hvor forsyningen af det danske marked i det væsentlige foregår gennem datterselskaber af store internationale selskaber.

Det væsentlige og centrale problem i sagen må være, om de store benzinselskaber i Danmark udnytter deres monopolstilling til at tage urimeligt høje priser. Dette mener forslagsstillerne er tilfældet og hævder til støtte herfor, at der praktisk taget ingen pris konkurrence er mellem de store selskaber, samtidig med at nogle mindre selskaber holder lavere priser.

Der kan imidlertid også siges andet og mere om den sag. Hvis forslagsstillerne opfattelse skulle være rigtig, var det nærliggende at antage, at vi her i landet hævde højere priser på benzin end i andre vesteuropæiske lande, selvfølgelig når vi taler om prisen eksklusiv beskatning. Men det er ikke tilfældet. Fra monopoltilsynet har jeg skaffet mig materiale til belysning af prisniveauet for benzin i en række andre lande. Heraf fremgår det, at priserne i andre nord-